

Posao predstavlja važan aspekt u životu svakog čoveka. On nije neophodan isključivo radi egzistencije, već zadovoljava i neke druge ljudske potrebe, kao što je potreba za samoaktualizacijom ili samoostvarenjem. Ljudi koji rade ono što vole i zadovoljni su svojim poslom su i ispunjeniji i zadovoljniji svojim životom, kao i interpersonalnim odnosima. U tom smislu, izučavanje zadovoljstva poslom važno je ne samo sa aspekta organizacije, već i individue koja obavlja određenu vrstu posla. Imajući u vidu niz što eksternih što internih faktora koji mogu uticati na obavljanje poslovnih aktivnosti, neosporno je da posao nosi i određen nivo stresa. Način na koji osoba izlazi na kraj sa svakodnevnim stresom, može biti važan ne samo za efikasnost i produktivnost u radu, već i za mentalno i fizičko zdravlje radnika. Koncept rezilijentnosti zaposlenih u radnom okruženju je važno istraživati, kako bi poslodavac mogao da na najadekvatniji način reaguje u odnosu na trenutno stanje u radnoj organizaciji.

Fenomeni rezilijentnosti i zadovoljstva poslom u ovoj knjizi posmatrani su sa stanovišta dve teorijske orijentacije u psihologiji. Prvu od njih predstavlja teorija afektivnog vezivanja, koja se bavi emocionalnim razvojem čoveka, dok drugu predstavlja paradigma preuzeta iz psihologije ličnosti.

Istraživanje rezilijentnosti i zadovoljstva poslom lekara je od posebnog značaja ne samo zbog činjenice da je zdravstvenom sistemu u Srbiji već duži period potrebna restruktucija i redefinisavanje osnovnih principa rada, već imajući u vidu i činjenicu da je posao lekara najstresniji u odnosu na ostale profesije, te da su prema dostupnim istraživanjima hirurzi najizloženi stresi na poslu. Opis

radnog mesta hirurga i odgovornost posla kojim se ova grupa lekara bavi svakako zaslužuje pažnju, kao i studije koje bi se bavile otpornošću na stres na poslu i zadovoljstvom profesijom ovih lekara. Istraživanja rezilijentnosti i zadovoljstva poslom u ovoj knjizi predstavljena su posebno za hirurge i lekare drugih specijalnosti.

Pored prikaza teorijskih koncepata kao i istraživanja iz ove oblasti, u knjizi su prikazani i rezultati studije koja je sprovedena u Srbiji. Ovi rezultati mogu biti korisni za razvoj edukativnih kao i preventivnih programa u zdravstvenom sistemu, kako bi se poboljšala ne samo usluga koju lekari pružaju pacijentima, već i povećalo zadovoljstvo poslom i rezilijentnost samih lekara.

U nadi da ćemo u psihologiji sve više gledati u potencijale i snage koje ljudi poseduju, a manje u poremećaje i bolesti.

Rezilijentno,

Dr Jelena Želeskov Đorić